

- iii) ottaa palvelukseensa muutamia puretusta yhtiössä toimineita työntekijöitä ja osoittaa heidät samoihin tehtäviin;
- iv) saa käyttöönsä puretun yhtiön pieniä laitteistoja?
- 2) Onko SEUT 267 artiklaa (aiempaa EY 234 artiklaa) tulkittava siten, että Supremo Tribunal de Justicia on edellisessä kysymyksessä kuvattujen tosiseikkojen perusteella sekä siksi, että asiaa käsittelee alemman oikeusasteen kansalliset tuomioistuimet ovat tehneet asiasta ristiriitaisia päätöksiä, velvollisuus pyytää Euroopan unionin tuomioistuimelta ennakkoratkaisua direktiivin 2001/23/EY 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua liikkeen luovutuksen käsitteestä?
- 3) Ovatko unionin oikeus ja erityisesti asiassa Köbler⁽²⁾ annetussa tuomiossa vahvistetut Euroopan unionin tuomioistuimen periaatteet, jotka koskevat valtion vastuuta vahingosta, joka aiheutuu yksityishenkilölle asian ylimpänä oikeusasteena ratkaisevan kansallisen tuomioistuimen tekemästä unionin oikeuden rikkomisesta, esteenä sellaisen kansallisen oikeussäännön soveltamiselle, jossa valtiota vastaan esitettävän vahingonkorvausvaatimuksen perusteeksi edellytetään vahinkoa aiheuttaneen päätöksen aiempaa kumoamista?

⁽¹⁾ EYVL L 82, s. 16.

⁽²⁾ C-224/01, EU:C:2003:513.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 7.4.2014 – Alfredo Rendón Marín v. Espanjan valtio

(Asia C-165/14)

(2014/C 175/38)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Alfredo Rendón Marín

Vastapuoli: Espanjan valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 20 artiklan, sellaisena kuin sitä on tulkittu asioissa C-200/02⁽¹⁾ 19.10.2004 ja C-34/09⁽²⁾ 8.3.2011 annetuissa tuomioissa, kanssa yhdenmukainen sellainen kansallinen lainsäädäntö, jonka nojalla oleskelulupaa ei voida myöntää henkilölle, joka on alaikäisen Euroopan unionin kansalaisen vanhempi ja huoltaja, kun tällä henkilöllä on rikosrekisteri siinä maassa, johon hän hakee oleskelulupaa, vaikka oleskeluluvan epääminen johtaa siihen, että alaikäisen on lähdettävä unionin alueelta, koska tämän on seurattava vanhempansa?

⁽¹⁾ EU:C:2004:639

⁽²⁾ EU:C:2011:124

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 7.4.2014 – Grupo Itevelesa S. L. ym. v. Oca Inspección Técnica de Vehículos SA ym.

(Asia C-168/14)

(2014/C 175/39)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso Administrativo, Sección Tercera

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Grupo Itevelesa, S.L. Applus Iteuve Technology, S.L., Asistencia Técnica Industrial, S.A.E. ja Certio ITV, S.L.

Vastapuolet: Oca, Inspección Técnica de Vehículos, S.A. ja Generalidad de Cataluña

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Suljetaanko palveluista sisämarkkinoilla 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY⁽¹⁾ 2 artiklan toisen kohdan [d] alakohdalla tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle ajoneuvojen katsastustoiminta silloin, kuin sitä suorittavat kansallisten sääntöjen mukaisesti yksityiset liikeyritykset jäsenvaltion viranomaisten valvonnassa?
- 2) Jos edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi (toisin sanoen, jos ajoneuvojen katsastustoiminta lähtökohtaisesti kuuluu direktiivin 2006/123/EY soveltamisalaan), onko mainitun direktiivin 2 artiklan 2 kohdan i alakohdassa säädettyä poikkeusta mahdollista soveltaa sillä perusteella, että palveluja tarjoavat yksityiset liikeyritykset on valtuutettu päättämään varotoimenpiteenä sellaisten ajoneuvojen ajokiellosta, joissa on sellaisia turvallisuuspuutteita, että niillä ajaminen liikenteessä aiheuttaisi välitöntä vaaraa?
- 3) Jos direktiiviä 2006/123/EY sovelletaan ajoneuvojen katsastustoimintaan, salliiko sen tulkinta yhdessä moottoriajoneuvojen ja perävaunujen katsastuksesta 6.5.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/40/EY⁽²⁾ 2 artiklan (tai aikaisemman direktiiviin 96/96/EY vastaavan säännöksen) kanssa, että tällaisen toiminnan harjoittamisen edellytyksenä on kaikissa tapauksissa ennalta saatu viranomaisen lupa? Vaikuttaako vastaukseen Euroopan unionin tuomioistuimen asiassa C 438/08⁽³⁾ 22.10.2009 antaman tuomion 26 kohdassa esitetyt toteamukset?
- 4) Onko sellainen kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan ajoneuvojen katsastustoimipaikan perustamiselle myönnettävien lupien määrä määräytyy alueellisen suunnitelman sisällön mukaan, ja tässä suunnitelmassa määrällisen rajoittamisen perusteina ovat sopivan alueellisen kattavuuden takaaminen, palvelun laadun varmistaminen ja toimijoiden välisen kilpailun edistäminen, ja tämän tavoitteen saavuttamiseksi mukana on taloudellisen ohjelmoinnin elementtejä, yhteensoveltuva direktiivin 2006/123/EY 10 ja 14 artiklan kanssa, ja tarvittaessa – jos mainittua direktiiviä ei sovelleta – EY 43 artiklan (josta on tullut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 49 artikla) kanssa?

⁽¹⁾ EUVL L 376, s. 36.

⁽²⁾ EUVL L 141, s. 12.

⁽³⁾ EU:C:2009:651

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Provincial de Castellón (Espanja) on esittänyt 7.4.2014 –
Juan Carlos Sánchez Morcillo ja María del Carmen Abril García v. Banco Bilbao Vizcaya Argentaria
SA**

(Asia C-169/14)

(2014/C 175/40)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Audiencia Provincial de Castellón

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Juan Carlos Sánchez Morcillo ja María del Carmen Abril García

Vastapuoli: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan, jossa jäsenvaltiot veloitetaan kuluttajien edun vuoksi varmistamaan, että on olemassa riittäviä ja tehokkaita keinoja kohtuuttomien ehtojen käytön lopettamiseksi elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimuksissa, vastaisena pidettävä sellaista Espanjan siviiliprosessilain 695 §:n 4 momentin kaltaista prosessioikeudellista säännöstä, jossa säädetään muutoksenhakuoikeudesta kiinnitetyn tai pantatun omaisuuden ulosmittausta vastaan esitetystä vastustamisperusteesta tehtyyn päätökseen ja jossa velalliselle annetaan mahdollisuus hakea muutosta ainoastaan sellaiseen päätökseen, jolla menettely keskeytetään tai jolla määrätään kohtuuttoman sopimusehdon soveltamatta jättämisestä, mutta suljetaan pois tämä mahdollisuus kaikissa muissa tapauksissa, minkä välittömänä seurauksena on se, että ulosmittausvelkoja voi hakea muutosta päätökseen, jolla hyväksytään velallisen esittämä vastustamisperuste ja määrätään menettelyn lopettamisesta tai kohtuuttoman sopimusehdon soveltamatta jättämisestä, kun taas kuluttajan asemassa oleva velallinen ei voi valittaa päätöksestä, jolla hänen esittämänsä vastustamisperuste hylätään?